

ตาราง 11 แสดงกำหนดการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วันที่	เรื่อง	รายการปฏิบัติ
8 พ.ย.59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 1-2
9 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 3
15 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 1-2
16 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 3
22 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 1-2
23 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 3
29 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 1-2
30 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น ซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

ขั้นที่ 4 หลังการทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จสิ้นลง ให้นักเรียนทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น ก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ตรวจสอบให้คะแนนแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น แล้วหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. นำคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที่ t-test แบบ Dependent Samples

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ร้อยละ (Percentage) เป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการกับผลรวมความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 122)

$$\text{จากสูตร} \quad P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 123 - 124)

$$\text{จากสูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	n	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 126)

$$\text{จากสูตร S.D.} = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	n	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน

4.3 สถิติที่ใช้ในการหาคคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบของแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 80)

$$\text{จากสูตร } \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 84)

$$\text{จากสูตร } P = \frac{\text{จำนวนคนที่ตอบถูก}}{\text{จำนวนคนสอบทั้งหมด}}$$

3. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2550 : 212)

$$\text{จากสูตร } r = \frac{H-L}{n}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	n	แทน	จำนวนคนสอบเพียง 50 %
	H	แทน	จำนวนคนตอบข้อนั้นจากกลุ่มสูง
	L	แทน	จำนวนคนตอบข้อนั้นจากกลุ่มต่ำ

4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีของคูเตออร์ - ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20 (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2550 : 212)

$$\text{จากสูตร } r_u = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_u	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมด

$$\text{โดยที่ } S^2 = \frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ	n	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

5. ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2552 : 158)

$$\text{จากสูตร} \quad \alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบวัด
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

4.4 สถิติทดสอบสมมติฐาน

1. ค่าสถิติ t-test แบบ Dependent Samples ใช้คำนวณความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติ เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	D	แทน	ผลต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนการสอบก่อนและหลังเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

4.5 เกณฑ์การแปลผลคะแนน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 28) ได้กำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล การเรียนเป็นระบบตัวเลข และระบบคำสำคัญสะท้อนมาตรฐานไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80-100	หมายถึง	มีความสามารถในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60-79	หมายถึง	มีความสามารถในระดับดี

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 40-59	หมายถึง	มีความสามารถในระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 20-39	หมายถึง	มีความสามารถในระดับควรปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 20	หมายถึง	มีความสามารถในระดับควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

เกณฑ์ในการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดเจตคติ มีเกณฑ์การพิจารณาดังต่อไปนี้ (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2552 : 68)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีเจตคติในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีเจตคติในระดับดี
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีเจตคติในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีเจตคติในระดับไม่ค่อยดี
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีเจตคติในระดับไม่ดี